

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR WERKGELEGENHEID EN ECONOMISCHE
AANGELEGENHEDEN

VERGADERING VAN 16 OKTOBER 1995

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verhouding tussen de openbare en de particuliere arbeidsbemiddeling tegen betaling

WAARNEMEND VOORZITTER : de heer Emiel Verrijken

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.43 uur*

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verhouding tussen de openbare en de particuliere arbeidsbemiddeling tegen betaling

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Ramoudt tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de verhouding tussen de openbare en de particuliere arbeidsbemiddeling tegen betaling.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, graag zou ik eerst willen opmerken dat bij opmaken van de gegevens over de werkloosheid voor de maand september zware fouten werden begaan. Jammer genoeg zou de werkloosheid niet met negenduizend maar met circa drieduizend eenheden gedaald zijn. Door de technische problemen met het AMIS-systeem is er blijkbaar een achterstand in de verwerking van dossiers. Over al deze problemen wil ik het binnen het bestek van mijn interpellatie niet hebben : het zou ons te ver leiden. Bovendien diende mijn collega Louis Bril reeds een schriftelijke vraag in met betrekking tot de vertraging van de werking van het WIS-systeem. In mijn interpellatieverzoek stelde ik het te willen hebben over het besluit van de Vlaamse regering, genomen op 10 mei van dit jaar, dat de reglementering met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding regelt. Dit besluit werd echter door het besluit van 13 september herroepen en vervangen. Het besluit van 13 september verscheen op 12 oktober in het Belgisch Staatsblad. Het eerste besluit bleek, naast een fout in haar opschrift, geen datum van in werking treden te bevatten. Dit werd in het tweede besluit, dat een retroactieve werking heeft vanaf 28 juli 1995, gecorrigeerd. Door dit besluit, dat een zelfde draag-

wijde heeft als dat van 10 mei worden ondernemingen verplicht om iedere aan de pers bekend gemaakte vacature eveneens aan de VDAB te melden. De vacature wordt opgenomen in het WIS-bestand van de VDAB. Mijnheer de minister, het ontgaat me waarom privé-bedrijven, die als intermediaire structuren op de arbeidsmarkt actief zijn, met name de uitzendbureaus en de bureaus voor arbeidsbemiddeling, moeten betalen voor een dienst die door de VDAB gratis aan alle andere bedrijven wordt aangeboden. Waarom moeten zij betalen om hun vacatures in het WIS-bestand te laten opnemen ? Zoals u waarschijnlijk weet worden er in Vlaanderen jaarlijks circa 120.000 uitzendkrachten tewerkgesteld. Dagelijks zijn er in het Vlaams Gewest niet minder dan 26.000 uitzendkrachten aan het werk. In het Vlaams Gewest zijn er heel wat meer agentschappen van uitzendkantoren dan plaatsingsbureaus van de VDAB. De medewerking van de uitzendsector aan het WIS-systeem is dus van zeer groot belang. Het discriminerende karakter van deze maatregel heeft er echter reeds toe geleid dat de uitzendkantoren hun vacatures nu via Teletekst bekend maken. Ongeveer 120.000 aanbiedingen, afkomstig van de uitzendkantoren, worden op die manier niet opgenomen in het WIS-systeem. Moet het WIS-systeem eigenlijk niet toegankelijk zijn voor alle bedrijven, zonder onderscheid, opdat de werkzoekenden zo snel mogelijk aan de slag kunnen ? Ik ben er namelijk van overtuigd dat het belang van de werkzoekenden in elk geval moet primeren : het zijn zij die zo snel en efficiënt mogelijk moeten geïnformeerd worden over de vacatures, en het zijn zij die zo vlug mogelijk kunnen inspelen op het aanbod van de arbeidsmarkt. Mijnheer de minister, dit wordt door u verhinderd : u hebt immers een discriminerende maatregel getroffen die de uitzendbureaus en de arbeidsbemiddelingsbureaus tegen betaling benadeelt. Van een gecoördineerd bekendmaken van de jobaanbiedingen zal immers geen sprake kunnen zijn. Ik vrees dat een aantal werkzoekenden daardoor nodeloos langer op een job zullen moeten wachten. Vreest u bovendien niet dat naast het WIS-bestand tal van andere bestanden zullen ontstaan, waardoor de werkzoekende door de bomen het bos niet meer ziet ? Wordt

Ramoudt

de efficiëntie van het WIS-systeem niet in gevaar gebracht door deze maatregel ? Overweegt u een initiatief om deze discriminatie weg te werken ? Zo ja, hetwelk en wanneer zal dit worden genomen ? Een tweede punt dat ik in het kader van deze interpellatie wil aansnijden betreft de nieuwe dienst van de VDAB, namelijk VDAB-consult. De VDAB krijgt sinds het besluit van 10 mei 1995, vervangen door het besluit van 13 september 1995 de mogelijkheid om nieuwe diensten tegen betaling aan de werkgevers aan te bieden. Deze diensten hebben betrekking op outplacement, werving en selectie. In dit kader werd de selectiedienst van de VDAB vanaf begin september samengebracht met de betalende arbeidsbemiddeling, onder de naam VDAB-consult. Gedurende de vorige zittingsperiode, in maart 1995, werd in deze commissie het decreet goedgekeurd waardoor arbeidsbemiddeling tegen betaling mogelijk werd gemaakt voor bedrijven uit de privé-sector. De uitvoeringsbesluiten zijn er op dit ogenblik nog niet. De Vlaamse regering zou na overleg met de sociale partners en het VESOC beslissen welke sectoren ze open zou stellen. De arbeidsbemiddeling tegen betaling blijft immers verboden, behalve waar het gaat over categorieën werknemers voor wie de VDAB niet kan bemiddelen. Naar alle waarschijnlijkheid zal de nieuwe vrijheid gelden voor speciale beroepen zoals dat van toneelacteur, sportlui, en vermoedelijk ook voor hogere functies. Mijnheer de minister, graag vernam ik van u hoe ver dit overleg gevorderd is. Wanneer zullen de uitvoeringsbesluiten genomen worden ? Worden de gesprekken in deze opzettelijk vertraagd, opdat de VDAB wat arbeidsbemiddeling tegen betaling betreft een heuse voorsprong zou hebben op de commerciële arbeidsbemiddelingsbureaus ? Of zou mijn achterdocht te groot zijn ? Deze laatsten zullen zich immers erg moeilijk kunnen positioneren tussen de twee grote pijlers van de arbeidsmarkt, de VDAB en de commerciële uitzendkantoren. Bovendien ziet het er naar uit dat de VDAB haar bekende strategie zal toepassen : door commerciële dumping, weliswaar mogelijk gemaakt door de blijkbaar nog steeds ontoereikende financiële inbreng van de overheid hoopt zij op korte termijn een groot marktaandeel te overerven.

En bovendien geniet de VDAB, in vergelijking met de private arbeidsbemiddelingsbureaus, van een aantal objectieve voordelen die discriminerend werken ten opzichte van de concurrenten uit de private sector. Zo moeten de private intermediaire actoren, in tegenstelling tot de VDAB, BTW factureren aan de klant. De VDAB is ook niet onderworpen aan de vennootschapsbelasting. De VDAB beschikt over de mogelijkheid om zowel beroepsopleiding, als plaatsing, als selectie, als outplacement en uitzendarbeid aan te bieden. Deze volledige service verschaft de VDAB een aanzienlijk marktvoordeel ten aanzien van de private actoren voor wie dit verboden is. De VDAB krijgt, in tegenstelling tot de privé, een jaarlijkse

dotatie. De privé kost geen geld, meer nog, ze brengt geld op. Er is sprake van een scheefgetrokken concurrentie, aangezien de werkingskosten van de privé-kantoren niet worden gefinancierd door de overheid. Graag vernam ik van u, mijnheer de minister, of u een algemeen beleid zal voeren dat er op gericht is de intermediaire structuren op de arbeidsmarkt, zowel de private als de publieke, te optimaliseren.

Uw voorgangers hebben steeds meer de nadruk gelegd op de publieke intermediaire structuren en hebben nagelaten de discriminatie tussen de publieke en de private actoren op de arbeidsmarkt op te heffen. Nochtans is het voor iedereen duidelijk dat het marktaandeel van de private actoren even belangrijk is, zo niet belangrijker dan dat van de publieke structuren.

Zal u, als kersverse minister voor tewerkstelling, zolang dat nog duurt, de lat voor de private en de publieke actoren gelijk leggen ? Welke maatregelen zal u nemen om de discriminatie tussen de VDAB en de private arbeidsbemiddelingsbureaus weg te werken ? En overweegt u binnen dit kader een wijziging door te voeren van de vigerende wetgeving ? Zo ja, welke wijziging en wanneer ? Ik dank u.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's. Ik wil het graag even hebben over het tweede aspect van de interpellatie, met name over de verhouding tussen de openbare en de particuliere arbeidsbemiddeling. In de vorige legislatuur werd het monopolie van de VDAB inzake arbeidsbemiddeling, alleszins decretaal, doorbroken, maar er zijn nog geen uitvoeringsbesluiten die op het terrein een aanpassing aan de situatie realiseren. Het betreft het decreet dat we in deze commissie hebben gestemd, en waarin wordt voorzien in een overleg tussen de sociale partners. Ik denk dat dit een goede formule was om tot een bepaalde consensus op het terrein te komen. Maar het vermeldt ook dat bij het uitblijven van een consensus, het de Vlaamse regering zou zijn die de bepalingen moet uitvaardigen waaraan men zich op het terrein dient te houden. Dat slaat dus vooral op het feit welke vacatures in aanmerking komen voor private arbeidsbemiddeling tegen betaling.

Onze vraag betreft dan ook de timing die de regering wil volgen om te komen tot uitvoeringsbesluiten. We stellen vast dat de VDAB zich ondertussen op het terrein aanpast aan de nieuwe situatie en zelf, met VDAB-CONSULT, betalende arbeidsbemiddeling aanbiedt. Men heeft in een vorige legislatuur geprobeerd om ook de private sector een decretale kans te geven om actief te zijn op dat vlak, maar dat voordeel wordt wat uitgehold door het uitblijven van uitvoeringsbesluiten, daar waar de VDAB niet geremd is om zich aan deze situatie aan te passen.

Schuermans

Een andere vraag betreft een kwalitatief element. Er kan een discussie gevoerd worden over het type van vacatures die in aanmerking gaan komen voor die private arbeidsbemiddeling. Wij hebben de indruk dat het loonbarema in deze een belangrijke rol zal spelen. Ik weet nochtans niet of dat de enige goede bepaling ter zake is. Ik denk dat in de geest van het nieuwe decreet ook het element knelpuntvacatures werd aangebracht. Met andere woorden, dat betekent dat niet alleen kaderfuncties in aanmerking zouden komen, maar misschien ook andere categorieën waarvan zou blijken dat de VDAB vandaag niet in staat is om ze op een redelijke termijn in te vullen. Het zou misschien wenselijk zijn ook deze vacatures in aanmerking te laten komen voor private arbeidsbemiddeling. Tot daar, mijnheer de voorzitter, mijn tussenkomst.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Ramoudt begint zijn interpellatie met de uitspraak dat het slecht gaat met de VDAB. Ik ontken dat. De VDAB is een pararegionale B die met een eigen raad van bestuur werkt, waarin de sociale partners de leiding hebben, weliswaar onder de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering. Mijn voorganger heeft een ook een beheerscontract afgesloten met de VDAB dat de rechten en de plichten, zowel financieel als naar werking, vastlegt. Het gaat dus ook niet op om enerzijds met de VDAB op het vlak van de dotatie precieze afspraken te maken en daaraan toe te voegen : indien u uw activiteit wenst uit te breiden, dan kan dat ook voor u tegen een financiële vergoeding. Ik denk dat wij in het verleden al heel wat discussies hebben gehad over de wenselijkheid om de overheid prijsregulerend te laten optreden, onder meer op het gebied van de arbeidsbemiddeling en de interimservice, zoals VDAB-Consult. Daarmee wordt geen monopolie bedoeld. Het is voor de VDAB een manier om bijkomende middelen te verwerven naast de dotatie. Dat is op zich misschien nog niet voldoende omdat de overgang van de vorige situatie naar het nieuwe begrotingsjaar 1996 er een aantal zaken cumulatief werken, die het financieel bijzonder moeilijk maken.

Een eerste belangrijk gegeven daarbij is het beheerscontract met een dotatie die er precies in is vastgelegd. Er is bijgevolg geen aanvulling meer uit de reserves. Ten tweede. Er is in het verleden ruimschoots gebruik gemaakt van ESF-financiering. Het wegvallen daarvan is ook een belangrijk element in de tijdelijke problemen waarmee de VDAB op dit ogenblik kampt. De VDAB kan dus ook zelf een aantal initiatieven nemen voor betalende opdrachten.

Het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 tot wijziging van het uitvoeringsbesluit op de VDAB van 21 december 1988 bevat volgende bepalingen : het ontslaat de erkende uitzendkantoren en de erkende bemiddelings-

bureaus van de meldingsplicht van hun vacatures. Ten tweede bevestigt het besluit de kosteloosheid van de vacaturebehandeling door de VDAB. Indien een werkgever aan de VDAB bijkomende diensten vraagt zoals bedrijfsintern advies inzake menselijke hulpbronnen kan een dergelijke vergoeding gevraagd worden. De kosteloosheid van de vacaturebehandeling geldt niet voor de uitzendsector en voor de erkende bemiddelingskantoren.

U vermeldt daarnaast ten onrechte dat de vacaturemelding door bedrijven nu wordt ingevoerd, die meldingsplicht stond reeds in de besluiten van '88. Voorheen werd die plicht trouwens opgenomen in de RVA-richtlijnen.

In dit besluit wordt ook bepaald dat de erkende bureaus moeten betalen om hun vacatures in het WIS-systeem te laten opnemen. Het beheerscomité van de VDAB zal het bedrag hiervan bepalen. Daarover werd tot nu toe nog geen beslissing genomen.

Er bestaat wel één overeenkomst die in de betrokken sector grote indruk heeft gemaakt. Het gaat hier om een discussie binnen de sector.

De beslissing om de erkende bureaus te laten betalen voor de dienstverlening van de VDAB werd in het beheerscomité – als pararegionale B – unaniem genomen, dus met instemming van de vertegenwoordigers van de werknemers en van de werkgevers.

De VDAB besteedt ook heel wat financiële middelen aan de ontwikkeling van het WIS-concept.

Bovendien is het duidelijk dat bij de behandeling van vacatures waarbij commerciële belangen gelden, de overheid niet alléén kan en moet instaan voor de kosten maar dat de betrokken sectoren eveneens hun bijdrage moeten leveren.

U zegt dat het nieuwe AMIS-systeem tot heel wat problemen heeft geleid. Ik heb ook die geruchten opgevangen. Ik heb in de kranten gelezen dat er verkeerde berekeningen zouden gemaakt zijn. Ik heb nadere uitleg gevraagd, ik zal u informeren zodra de precieze gang van zaken daar doorgelicht is. Het is nu te vroeg om bepaalde conclusies te trekken.

Voor uw tweede vraag, omtrent de vergoeding van de private arbeidsbureaus aan de VDAB, verwijs ik naar de bepaling van het decreet van 19 april 1995 en naar de discussies die daarmee samengingen. Dit decreet kadert in de IAO-conventie nummer 96 die dateert van 1949 en die door België geratificeerd werd in 1958. Die conventie voorziet het principe van het overheidsmonopolie voor bemiddeling. De ruimte waarbinnen private arbeidsbemiddeling mogelijk wordt, is dus geconditioneerd en blijft relatief beperkt. De uitvoeringsbesluiten zullen hierover uitsluitel moeten geven.

Kelchtermans

Zoals de gewoonte is in Vlaanderen gaan de sociale partners deze mogelijkheden na binnen de SERV. Als we hun advies krijgen, kunnen we een uitvoeringsbesluit voorleggen aan de Vlaamse regering. Ik zal aandringen op een snelle afhandeling. Het lijkt mij logisch dat we tegen het eind van '95 de uitvoeringsbesluiten trachten rond te hebben.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

De bedoeling van deze interpellatie was eigenlijk dat we vanuit deze commissie als belangrijkste doel zouden nastreven : zoveel mogelijk mensen aan het werk helpen. Of dat dan gebeurt via de VDAB of via privé-instellingen, dat zou totaal onbelangrijk moeten zijn.

Tot op vandaag stel ik vast dat de overheid de centralistische trekjes van de vorige regering heeft overgenomen. Waar er tekorten bestaan, voelt zij zich geroepen om op te treden, om op het terrein van de privé-sector te komen en om aan een vorm van oneerlijke concurrentie te gaan doen. Dat gebeurt niet alleen in de sector tewerkstelling maar ook in de sector vervoer en personen. Dat dient de zaak niet, integendeel.

Ik meen dat de VDAB niet zo hoog van de toren kan blazen wat tewerkstelling betreft aangezien hij slechts voor 10 à 15 percent tussenkomt. Ik zou dus niet stellen dat dat zo goed loopt.

Ik denk, mijnheer de minister, dat u een belangrijke rol kan spelen in het totaalbeeld dat we naar buiten zouden moeten brengen.

Het gaat toch niet op twee maten en twee gewichten te hanteren om een belangrijk thema als tewerkstelling te benaderen. Het gaat toch niet op dat de overheid zich steeds meer op het terrein van de privé-sector begeeft.

Ik ben niet principieel tegen het betalen van een vergoeding aan de VDAB, op voorwaarde dat dezelfde stelregels gelden voor de privé-sector.

U verbergt zich voor een stuk achter de resolutie van het IAO-verdrag nummer 96 waarmee door artikel 5 een bepaalde uitzonderingsmaatregel kan uitgevaardigd worden. Ik meen te weten dat deze resolutie opnieuw kan besproken worden in '97 of '98. Het overheidsmonopolie in de arbeidsbemiddeling moet in elk geval ongedaan gemaakt worden.

Ik kan niet genoeg benadrukken dat tewerkstelling onze hoofddoelstelling moet blijven, om het even langs welk kanaal. Als de overheid zich daar wil mee bemoeien moet ze zich aan dezelfde regels houden als de privé-sector. Er moet met dezelfde wapens worden gevochten.

Ik stel immers vast dat een aantal stedelijke VZW's in hun vacatures vermelden dat solliciteren enkel kan via VDAB-consult. Ik weet niet of er van u richtlijnen in deze zin zijn vertrokken. Heeft de VDAB nu al een stuk van de koek naar zich toegetrokken ?

Als besluit dit nog : ofwel wordt er gekozen voor tewerkstelling ofwel voor protectionisme. Ik denk dat de Fransen daar veel beter in zijn en ik denk dat we hen dat niet moeten proberen na te doen.

Ik zou u willen vragen, mijnheer de minister, dat u uw verantwoordelijkheid opneemt en het dossier ruimer bekijkt, dat u de tewerkstelling op de eerste plaats laat komen en VDAB en privé-sector gelijk behandelt.

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord te nemen ?

De heer Candries heeft het woord.

De heer Herman Candries : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aansluitend op wat mijnheer Ramoudt daarnet zei, zou ik het even over mijn ervaring ten velde, namelijk met het Strategisch Plan Mechelen willen hebben. Dit plan, dat nu vertaald is in een streekplatform verenigt alle actoren van de sociaal-economische problematiek : zowel werkgevers als werknemers, zowel overheid als de privé-sector. Hier merken we een zeer hechte samenwerking. We merken dat de VDAB herhaaldelijk gevraagd wordt advies te geven over een aantal problemen. De samenwerking tussen overheid en privé-sector verloopt er zeer harmonieus. Het is mijn mening dat wat een aantal aspecten betreft de realiteit anders is dan hoe u ze daarnet voorstelde. Ik kan me indenken dat de methode van overleg kan verschillen naargelang de persoon, de streek of het VDAB-kantoor, maar naar mijn ervaring met het Strategisch Plan Mechelen speelt de VDAB een prachttrol, een zeer nuttige rol. Zij eisen de koek niet op, maar trachten voortdurend anderen tot daden aan te zetten. Alleen in het geval waarin er niet wordt ingespeeld op een problematiek zullen zij bekijken of het tot hun mogelijkheden behoort. In functie van die middelen die tot hunner beschikking staan worden zij uitgenodigd om mee te werken. Mijn ervaring met de VDAB – alhoewel die zich beperkt tot het arrondissement Mechelen – is dus positief.

De voorzitter : Wenst iemand nog het woord te nemen ?
De heer Sleenckx heeft het woord.

De heer Jef Sleenckx : Mijn ervaring is dezelfde als die van de heer Candries, namelijk dat de VDAB zich ter beschikking stelt en zeer nuttig werk verricht in mijn streek. Mijnheer Ramoudt, ik zou toch willen zeggen dat de VDAB, als deel van de overheid, diensten moet aanbieden. Als ik naar u luister, lijkt het mij dat u zware kritiek levert op de VDAB : u doet het uitschijnen alsof de VDAB zeer weinig nuttig werk verricht.

De voorzitter : Ik zou twee punten willen belichten. Ten eerste is uit opiniepeilingen gebleken dat een overgrote meerderheid van ondernemers, tevens cliënten van de VDAB, naar aanleiding van de besprekingen over een beperkte privatisering van de arbeidsbemiddeling, tevreden zijn over de VDAB. Zoals de minister reeds zei, mogen we de VDAB niet bekijken als een dienst die in gebreke blijft inzake dienstverlening. Ten tweede wordt door het besluit van 1988 aan de privé-sector de verplichting opgelegd jobaanbiedingen te melden. We stellen vast dat men wat dat betreft nogal eens in gebreke blijft, en dat de VDAB wellicht nog beter zou functioneren mochten de ondernemingen zich houden aan die meldingsplicht.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb de indruk dat men me woorden in de mond legt. Op geen enkel ogenblik heb ik beweerd dat de VDAB slecht werkt of slechte diensten verleent.

Minister Theo Kelchtermans : Toch wat het percentage betreft dat u genoemd hebt. Ik beschik niet over het juiste percentage, maar wat u opgaf, is in elk geval niet correct.

De heer Didier Ramoudt : Als u het kan weerleggen, mag u me dat schriftelijk laten weten.

De heer Herman Candries : Ik denk dat het zeer gevaarlijk is met percentages te schermen. We moeten durven erkennen dat de VDAB zich bezighoudt met het achterste deel van de curve, met diegenen die niet of bijna niet meer tewerkgesteld kunnen worden. Vandaar dat zij het ook veel moeilijker hebben : zij worden geconfronteerd met de grootste problemen.

Daarom is het nuttig dat wij de relatie tussen de VDAB en het bedrijfsleven zo breed mogelijk stellen. Zo geven we aan de VDAB meer kritisch vermogen om nog meer te doen voor de tewerkstelling. Ik geloof dat die wisselwerking voor de VDAB en de tewerkstelling zeer belangrijk is.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik twijfel er niet aan dat de samenwerking tussen de VDAB en het bedrijfsleven goed verloopt. Het gaat essentieel over de verhouding tussen de VDAB en de uitzendkantoren. Ik ben er toch van overtuigd dat de VDAB er goed aan zou doen om enerzijds haar verhouding met de privé te optimaliseren en anderzijds haar verhouding met de RVA te verbeteren. Want de uitwisseling van gegevens tussen de VDAB en de RVA verloopt vrij stroef. Tenslotte is het ook zo dat de VDAB in kennis moet worden gesteld vanaf het moment dat er een advertentie wordt geplaatst.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, op zich is het een interessante discussie omdat ze een aantal

maatschappelijke opties inhoudt die door Herman Candries terecht zijn aangehaald. Indien men het allemaal zou privatiseren, zoals de heer Didier Ramoudt zei, dan vraag ik mij toch af waar de brave werkloze die niet zo interessant is, uiteindelijk terecht komt. Ook in verband met de opleidingen stel ik mij die vraag. Er zijn werknemersopleidingen en werklozenopleidingen. Het is heel verleidelijk om de werknemersopleidingen te privatiseren en de werklozenopleidingen in handen van de VDAB te laten. Ik denk dat de bedrijven daar zelf wel eens de dupe van zouden kunnen zijn.

Wat de arbeidsbemiddeling betreft, denk ik dat er evenveel aandacht moet gaan naar werkbehoud als naar werkverschaffing. Indien de overheid aan arbeidsbemiddeling doet in het kader van VDAB-CONSULT, moet zij dat, net als de interimkantoren, aan kostprijs doen. We hebben aan de VDAB de beheersautonomie doorgeschoven, hetgeen betekent dat ze ook op het terrein zal optreden. Als men daar de VDAB dan voortdurend zou beknotten, dan gaat men in tegen de grotere verzelfstandiging van de overheidsbedrijven, als ik de VDAB even zo mag noemen, een principe waar ook de VLD achterstaat.

In verband met de uitvoeringsbesluiten weet ik niet wat er precies is afgesproken in de commissie, met andere woorden, of ze in de commissie nog worden besproken. *(Onderbreking door Eddy Schuurmans)*

Minister Theo Kelchtermans : Tenslotte, de discussie die tussen de uitzendkantoren onderling is gevoerd, naar aanleiding van het gebruik van het WIS-systeem, verwacht ik dat andere uitzendkantoren zullen volgen. Daarmee gaan we naar een grotere gelijkheid qua strategie. Deze evolutie moeten we nog even afwachten.

De voorzitter : Alvorens het incident te sluiten heeft de heer Ramoudt nog even het woord.

De heer Didier Ramoudt : Uit het antwoord van de minister is mij niet duidelijk geworden waaraan hij voorrang geeft : tewerkstelling of VDAB-structuur.

Minister Theo Kelchtermans : Dat zijn om twee totaal verschillende zaken.

De voorzitter : Dan verklaar ik dit incident voor gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.25 uur.*